

STANISŁAWOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 4.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

	Str.
Poz. 27. Rozporządzenie porządkowe Wojewody Stanisławowskiego z dnia 21 marca 1933 r. o zakazie strzelaniny w czasie świąt Wielkiej Nocy	63
Poz. 28. Zarządzenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 1 marca 1933 r. o uchyleniu zarządzeń w sprawie zwalczania pryszczycy na obszarze Województwa Stanisławowskiego	64
Poz. 29. Okólnik Wojewody Stanisławowskiego z dnia 20 lutego 1933 r. w sprawie wyroku N. T. A. o nadaniu obywatelstwa polskiego obywatelowi palestyńskiemu	64
Poz. 30. Komunikat o zgnbieniu pieczęci urzędowej wsi Karcz gminy Małoryta powiatu brzeskiego	65
Poz. 31. Ogłoszenie o upoważnieniu inż. Dawida Kaswinera do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego	
Poz. 32. Ogłoszenie o złożeniu uprawnienia mierniczego przysięgłego przez inż. Michała Czajkowskiego	65
Poz. 33. Rozporządzenie Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie z dnia 6 marca 1933 r. w sprawie nawiania gazu ziemnego	65
Poz. 34. Obwieszczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Stanisławowie z dnia 1 marca 1933 r. o wyłożeniu wykazów własności, posiadania, obciążenia i szacunku gruntów przed scaleniem w gminie Demianów pow. rohatyńskiego	66
Poz. 35. Ogłoszenie Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 20 marca 1933 r. o zatwierdzeniu zmiany statutu Kasy Chorych w Stryju	66
Poz. 36. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej z dnia 23 stycznia 1933 r. o ustaleniu warunków pracy i płacy dozorców domów miasta Stanisławowa na rok 1932/1933	67
Poz. 37. Ruch służbowy	70

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 27.

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

Wojewody Stanisławowskiego

z dnia 21 marca 1933 r.

o zakazie strzelaniny w czasie świąt Wielkiej Nocy.

Na podstawie art. 108 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz

administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz za zgodą Wydziału Wojewódzkiego — zarządzam co następuje:

§ 1.

Zabrania się strzelaniny świątecznej zarówno z broni palnej, jak i zapomocą straszaków, petard oraz żabek, przyrządzonych z kuli chłoricum lub innych materiałów wybuchowych.

§ 2.

Zabrania się składom aptecznym (drogerjom) i innym sklepom sprzedaży chloranu potasowego (kali chloricum — Sól Bertholeta) i wszelkich substancyj, posiadających własności wybuchowe.

Postanowienie powyższe nie dotyczy sprzedaży tych substancyj osobom uprawnionym do ich nabywania na podstawie właściwych przepisów.

Z aptek chloran potasowy i substancje, posiadające wyżej wymienione własności mogą być wydawane jedynie za receptami lekarzy.

§ 3.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia podlega w drodze administracyjnej karze grzywny do zł 500 lub karze aresztu do 14 dni, albo obu tym karom łącznie, o ile dane wykroczenie nie pociągnie za sobą ostrzejszych skutków, przewidzianych przez inne ustawy. Odpowiedzialność za naruszenie przepisu § 1 przez niepełnoletnich lub niewłasnowolnych ciąży również na rodzicach oraz osobach sprawujących opiekę.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 30-go kwietnia 1933 r.

Wojewoda:

JAGODZIŃSKI.

Poz. 28.**ZARZĄDZENIE****Wojewody Stanisławowskiego**

z dnia 1 marca 1933 r.

o uchynieniu zarządzeń w sprawie zwalczania pryszczycy na obszarze Województwa Stanisławowskiego.

Na zasadzie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) oraz § 180 rozporządzenia Min. Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) zarządzam co następuje:

I. Wobec wygaśnięcia zarazy pryszczycy na terenie Województwa Stanisławowskiego uchylam moje zarządzenie z dnia 21 stycz-

nia 1933 r. (Stanisławowski Dz. Woj. Nr. 2 poz. 12) w sprawie zwalczania pryszczycy i jej zapobiegania na obszarze Województwa Stanisławowskiego, z wyjątkiem zakazu wywozu zwierząt racicowych zagranicę z powiatu Horodenka i Kołomyja.

II. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:

JAGODZIŃSKI.

Poz. 29.**OKÓLNİK****Wojewody Stanisławowskiego**

z dnia 20 lutego 1933 r.

w sprawie wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego o nadaniu obywatelstwa polskiego obywatelowi palestyńskiemu.

Urząd Wojewódzki odmówił prośbie o nadanie obywatelstwa polskiego osobie, która utraciła to obywatelstwo wskutek nabycia obywatelstwa palestyńskiego, a która po powrocie z Palestyny do Polski prosiła o przywrócenie obywatelstwa polskiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie uwzględniło odwołania petenta od decyzji Urzędu Wojewódzkiego i zatwierdziło ją z powodu braku okoliczności, przemawiających za zastosowaniem art. 8 i 9 ustawy z 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 44).

Na to orzeczenie ministerjalnie wniosła strona skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który wyrokiem z dnia 4 listopada 1932 r. L. Rej. 4564/31 skargę oddalił, nie uznając podniesionego przez skarżącego zarzutu wadliwości postępowania i pozostającego z nim w związku wyводу, że w zaskarżonej decyzji nie przytoczono motywów, utrudniając mu przez to dalszą obronę prawną.

Zarzut ten uznał Najwyższy Trybunał Administracyjny za bezskuteczny, gdyż — jak wynika z powołanych w zaskarżonym orzeczeniu art. 8 i 9 powyższej ustawy — nawet w wypadkach, w których spełnione są wszystkie warunki, wymagane tą ustawą do nadania obywatelstwa polskiego, władza może, a więc nie musi nadać obywatelstwo, gdyż decyzja co do tego jest zastrzeżona swobodnemu uznaniu władzy,

która jest uprawniona do ograniczenia motywów odmowy tylko do wskazania podstawy prawnej decyzji.

Na wywody skarżącego, że urodził się na obszarze wchodzącym obecnie w skład Polski i że z tego tytułu nabył z mocy samego prawa na zasadzie Traktatu Wersalskiego (Dz. U. z r. 1920 p. 728) względnie na zasadzie wspomnianej wyżej ustawy z 20 stycznia 1920 r. obywatelstwo Państwa Polskiego, stwierdził Najwyższy Trybunał Administracyjny, że skarżący według poświadczenia odnośnego Starostwa nabył obywatelstwo palestyńskie, uzyskał decyzją Ministerstwa Spraw Wojskowych zwolnienie od służby wojskowej, przewidziane w art. 11 ustawy z 20 stycznia 1920 r. względnie w art. 89 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym i utracił wskutek tego na zasadzie powyższego art. 11 obywatelstwo polskie.

Powyższe przyjęte przez Najwyższy Trybunał Administracyjny zasady prawne podaje się do wiadomości celem przestrzegania ich przy stosowaniu w praktyce ustawy o obywatelstwie.

Za Wojewodę:

JAWORSKI

Naczelnik Wydziału.

Poz. 30.

KOMUNIKAT

o zagubieniu pieczęci urzędowej wsi Karcz gminy Małoryta powiatu brzeskiego.

W dniu 22 października 1932 r. została zagubiona przez sołtysa wsi Karcz, gminy Małoryta, powiat brzeski, pieczęć urzędowa.

Zagubiona pieczęć miała napis „Wieża Karcz, gminy Małoryta, Starostwa brzeskiego — Sołtys“.

Poz. 31.

OGŁOSZENIE

o upoważnieniu inż. Dawida Kaswina do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Wojewoda Stanisławowski upoważnił inż. Dawida Kaswina, zamieszkałego w Stanisławowie, dekretem z dnia 25 lutego 1933 r. Nr. DO. 17/2 ex 1933 do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Przysięgę służbową złożył inż. Kaswiner

w Starostwie powiatowym Stanisławowskim dnia 8 marca 1933 r., a siedzibę urzędową obrał w Brzeżanach w Województwie Tarnopolskim.

Poz. 32.

OGŁOSZENIE

o złożeniu uprawnienia na mierniczego przysięgłego przez inż. Michała Czajkowskiego.

Inż. Michał Czajkowski z Kosowa wskutek wstąpienia z dniem 1 stycznia 1933 r. do służby państwowej złożył uprawnienie na mierniczego przysięgłego.

Równocześnie unieważnia się jego pieczęć urzędową jako mierniczego przysięgłego.

Poz. 33.

ROZPORZĄDZENIE

Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie

z dnia 6 marca 1933 r.

w sprawie nawaniania gazu ziemnego.

Na zasadzie § 73 krajowej ustawy naftowej z dnia 22 marca 1908 r. (Dz. u. kr. Nr. 61) i art. 1 ustawy z 2 maja 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 292) zarządza się co następuje:

§ 1. Gaz ziemny rozprowadzany lub przetłaczany pod ciśnieniem na kopalniach oleju i gazu ziemnego należy nawaniać okresowo w podanych niżej odstępach czasu, w celu wykrycia ewentualnych nieszczelności sieci gazociągowej i przynależnej aparatury. Okresowe nawanianie odbywać się ma co najmniej 3 razy do roku, w szczególności w czasie zamarzania względnie rozmarzania ziemi, t. j. późną jesienią i wczesną wiosną (miesiące: październik, listopad względnie marzec i kwiecień) oraz jeden raz w miesiącach letnich i trwać ma jednorazowo co najmniej przez 7 dni bez przerwy.

Jeżeli gaz ziemny wprowadzany jest do gazoliniań, nawaniać go należy dopiero po przejściu gazu przez te zakłady.

§ 2. Gaz ziemny, wprowadzany do opał i oświetlenia mieszkań i ubikacyj kopalnianych na kopalniach oleju i gazu ziemnego, ma być stale nawaniany.

Przepis powyższy nie ma zastosowania przy użyciu gazu ziemnego tylko do opał, o ile instalacje gazowe odpowiadają specjalnym warunkom bezpieczeństwa, mianowicie zbudowane są w ten sposób, że gaz mimo nieszczelności

zamknąć końcowych dla przelotu gazu nie może uchodzić do wnętrza ubikacyj.

§ 3. Nawanianie gazu odbywać się ma przy pomocy urządzeń odpowiednich dla danego środka nawaniającego i w ten sposób, by gaz był wyczuwalny poniżej dolnej granicy eksplozywności.

§ 4. Do nawaniania wolno używać tylko takich środków, które dopuści Wyższy Urząd Górniczy na podstawie orzeczenia wyznaczonych w tym celu zakładów lub instytucyj.

§ 5. Wyższy Urząd Górniczy zastrzega sobie możliwość zezwolenia na wyjątki z poszczególnych postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Przekroczenia postanowień tego rozporządzenia karane będą po myśli § 86 krajowej ustawy naftowej z dnia 22 marca 1908 r. (Dz. u. kr. Nr. 61).

§ 7. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes:

Dr. Meyer.

Poz. 34.

OBWIESZCZENIE

Powiatow. Urzędu Ziemskiego w Stanisławowie

z dnia 1 marca 1933 r.

o wyłożeniu wykazów stanu własności, posiadania, obciążenia i szacunku gruntów przed scaleniem w gminie Demianów, pow. rohatyńskiego.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o postępowaniu uproszczonem przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 392) Powiatowy Urząd Ziemski w Stanisławowie

o b w i e s z c z a,

że w dniu 1 marca 1933 r. o godzinie 8-ej zostały wyłożone przez mierniczego prowadzącego scalenie w gminie Demianów w biurze scaleniowem w Demianowie wykazy stanu własności, posiadania i obciążenia wraz z protokołami ustalającymi ten stan, oraz powierzchni klasyfikacji i szacunku gruntów przed scaleniem,

wchodzący w skład obszaru scaleniowego w gminie Demianów.

Osoby interesowane mogą w godzinach od 8 do 15-ej w ciągu jednego miesiąca, który to termin będzie się liczył od trzeciego dnia po wywieszeniu niniejszego obwieszczenia w Urzędzie gminnym w Demianowie, zgłosić pisemnie lub ustnie na ręce mierniczego, prowadzącego scalenie, sprzeciwy co do treści wyłożonych dokumentów. Niezgłoszenie sprzeciwów w odniesieniu do prawa własności, posiadania i obciążeń gruntów spowoduje skutki, wynikające z art. 12 i art. 16 powołanej ustawy t. j., że wyłożone wykazy stanu własności, posiadania i obciążenia gruntów wraz z protokołami ustalającymi ten stan będą stanowiły łącznie z prawomocnem orzeczeniem, zatwierdzającym projekt scalenia (art. 15 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833), podstawę do uregulowania stanu hipotecznego obszaru scalenia i że odnośnie sporządzonego na tej podstawie projektu księgi gruntowej, sprzeciwy nie będą mogły dotyczyć ustalonego w myśl powołanego na początku art. 10 stanu własności posiadania i obciążenia gruntów przed scaleniem.

Za Komisarza Ziemskiego:

Rubinger.

Poz. 35.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie

z dnia 20 marca 1933 r.

o zatwierdzeniu zmiany statutu Kasy Chorych w Stryju.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 14 i 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81 poz. 635), zatwierdza niniejszem z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1933 r. zmianę statutu Kasy Chorych w Stryju, powziętą zarządzeniem Komisarza Zarządzającego tejże Kasy z dnia 15 marca 1933 r. Nr. 965, a w szczególności zmianę § 71 przez ustalenie wysokości zasiłku dla karmiących na 30 gr.

Dyrektor

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie

Grzegorz Chomiczki.

Poz. 36.**ORZECZENIE****Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej**

z dnia 23 stycznia 1933 r.

o ustaleniu warunków pracy i płacy dozorców domów
miasta Stanisławowa na rok 1932/33.

Na podstawie ustawy z dnia 16 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 324) w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla załatwiania zatargów zbiorowych między właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi, oraz reskryptu Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 25 października 1932 r. Nr. 4996/P. In., Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie:

Inż. Emila Wiłoszyńskiego, obwodowego inspektora pracy — jako przewodniczącego i delegata Ministerstwa Opieki Społecznej,

Klemensa Piekarskiego, sędziego Sądu Okręgowego w Stanisławowie, jako delegata Ministerstwa Sprawiedliwości,

Leona Zgody, urzędnika Wydziału Pracy, Opieki i Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie, jako delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,

na posiedzeniu w Stanisławowie dnia 23-go stycznia 1933 r., po wysłuchaniu opinii przedstawicieli właścicieli nieruchomości miejskich w Stanisławowie i dozorców domowych, wydaje następujące

Orzeczenie.**Zasady ogólne.****§ 1.**

Orzeczenie niniejsze normuje stosunki między właścicielami nieruchomości miejskich w Stanisławowie, a zatrudnionymi przez nich dozorcami domów.

§ 2.

Za dozorcę domu uważa się osobę, której właściciel, jego zastępca lub zarządca domu powierzył pilnowanie domu, oraz utrzymywanie w nim czystości i porządku, tudzież spełnianie wszystkich z tem związanych czynności.

§ 3.

Dozorca domu może wszelkie czynności, związane z jego stanowiskiem, wykonywać bądź osobiście, bądź przez zdolnych do tych czynności członków swojej rodziny i swych domowni-

ków, którzy w chwili objęcia służby, za zgodą właściciela, dzielili z dozorcą mieszkanie, lub na których właściciel domu, jego zastępca lub zarządca domu się zgodził, przyczem dozorca domu odpowiada za czynności i za zaniechania osób, które w spełnianiu obowiązków się wyręcza.

§ 4.

Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z 1 sierpnia 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 394 i ustawy z dnia 23 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 53, podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych.

Pozostanie dozorey przy pracy oznacza zawarcie indywidualnej umowy pracy na warunkach określonych niniejszem orzeczeniem. Indywidualne umowy o pracę, zawierające dla dozorey warunki mniej korzystne niż warunki niniejszego orzeczenia, ulegają z mocy wymienionych ustaw zastąpieniu przez warunki określone niniejszem orzeczeniem. Wszelkie indywidualne umowy, zawierające warunki dla dozorey korzystniejsze niż je przewiduje niniejsze orzeczenie, obowiązują na czas ich zawarcia.

Obowiązki dozorey domu.**§ 5.**

Dozorca domu jest obowiązany w interesie właściciela domu dbać o powierzony sobie dom z oględnością i uczciwością, powinien o wszelkich wiadomych mu, szasłych lub grożących uszkodzeniach domu bezzwłocznie zawiadomić właściciela domu, jego zastępcę lub zarządcę domu. Powinien możliwie zapobiec wszelkiemu uszkodzeniu domu lub jego urządzeń i dopilnować, aby w domu przestrzegano przepisów regulaminu domowego. Dozorca domu jest również obowiązany wykonywać sumiennie i troskliwie wszystkie zarządzenia i polecenia, wydane każdorazem przez właściciela domu, jego zastępcę lub zarządcę domu, dotyczące pilnowania, czystości i porządku domu, tudzież przestrzegania przepisów meldunkowych.

§ 6.

1) Obowiązkiem dozorey domu jest czuwanie nad bezpieczeństwem domu i jego mieszkańców i używanie w nagłych wypadkach pomocy organów bezpieczeństwa. Powinien on dbać o czystość wszystkich dostępnych części domu, a to: wjazdów, bram, sieni, klatek schodowych, strychów, piwnic i wy-

chodków, niemieszczących się w poszczególnych mieszkaniach, jako też podwórzy; tak samo powinien utrzymywać na chodniku, względnie na ulicy przed domem czystość i porządek, usuwać śnieg, błoto, posypywać chodnik piaskiem i t. d. jak długo władze publiczne tego od właścicieli realności domagać się będą.

- 2) W razie epidemii obowiązany jest ściśle stosować się do zleceń sanitarnych co do utrzymywania czystości i porządku w powyższych częściach domu tak, ażeby właściciel realności w tym względzie nie był pociągany do odpowiedzialności.
- 3) Dozorca domu winien czuwać nad należytem oświetleniem tych części domu, które w myśl regulaminu domowego mają być oświetlone.
- 4) Powinien dbać o całość urządzeń sygnałowych oraz instalacyj wodociągowych, gazowych, elektrycznych i innych urządzeń publicznych, znajdujących się w domu i wogóle ściśle przestrzegać regulaminu i porządku czystości, wydanych przez Magistrat.
- 5) W domach o urządzeniach wodociągowych ręcznych lub motorowych, dozorca obowiązany jest urządzenia te w czasie unormowanym regulaminem domowym utrzymywać w ruchu za umówionem, dodatkowem wynagrodzeniem, przyczem te czynności po godzinie 18-ej winny być wynagradzane o 50% wyżej od normalnego wynagrodzenia.

§ 7.

- 1) Obowiązkiem dozorecy domu jest również otwieranie i zamykanie bramy w godzinach policyjnych, względnie przepisanych regulaminem domowym lub zarządzeniem właściwej władzy, za co należy mu się za jednorazowe otwarcie bramy przed północą 15 gr, po północy 25 gr.
- 2) Za zezwoleniem właściciela domu, jego zastępcy lub zarządcy domu może lokator otrzymać klucz od bramy za miesięcznem wynagrodzeniem do rąk dozorecy, w kwocie 2 złote miesięcznie.

§ 8.

Dozorca domu nie jest obowiązany do wykonywania posług lub robót domowych na rzecz

właściciela, a usługi takie mają być przedmiotem odrębnej umowy.

Wynagrodzenie dozorecy domu.

§ 9.

- 1) Za czynności związane z obowiązkami dozorecy domu otrzymuje tenże oprócz bezpłatnego mieszkania następujące wynagrodzenie, płatne miesięcznie z dołu:
 - w domach parterowych:
 - a) zamieszkałych przez samego właściciela w 2 pokojach z kuchnią — 4 zł,
 - b) zamieszkałych przez właściciela i jednego lokatora, zajmujących po 2 pokoje z kuchnią — 6 zł,
 - c) zamieszkałych przez conajmniej 3 lokatorów lub przez właściciela zajmującego ponad 5 pokoiów z kuchnią — 8 zł;
 - w domach jednopiętrowych — 14 zł,
 - w domach dwupiętrowych — 21 zł,
 - w domach trzypiętrowych — 30 zł,
 - w domach czteropiętrowych — 40 zł.
- 2) Obsługa placów niezabudowanych, nieprzylegających do realności danego właściciela, nie podpada pod niniejsze orzeczenie, lecz jest przedmiotem indywidualnej umowy stron zainteresowanych.
- 3) O ilości pięter decyduje najwyższy budynek na tem samym podwórzu. Za dalsze piętro należy uważać najwyższą kondygnację tylko w tym wypadku, o ile mieści w sobie cztery ubikacje mieszkalne.

W domach, w których znajduje się restauracja, kawiarnia, wyszynk, cukiernia, otrzymuje dozorca domu 15%-wy dodatek do ustalonego miesięcznego wynagrodzenia, za każde następne przedsiębiorstwo tego rodzaju, mieszczące się w tym samym domu o 6% więcej.
- 4) Jako jednostkę domową uważa się budynek lub budynki o jednym wspólnem podwórzu i jednej bramie wjazdowej; odrębna brama wchodowa przy wjazdowej, nie wchodzi w rachubę. Jeżeli na tem samym podwórzu znajduje się więcej niż 2 budynki, otrzymuje dozorca domu za 3-ci dom wynagrodzenie o 1/3 wyższe od podstawowego, a za każdy następny dom wynagrodzenie o 1/6 wyższe od podstawowego. Jeżeli dom piętrowy ma więcej klatek schodowych, dozorca domu otrzymuje dodatko-

wo za każdą następną klatkę schodową 33.33% zasadniczego wynagrodzenia; powyżka ta jednak nie odnosi się do tylnej klatki schodowej, przeznaczonej dla służby, a nieprowadzącej do mieszkań w oficynie.

- 5) W domach posiadających wyciągi osobowe, dozorca domu otrzymuje od właściciela odrębną umową ustalone dodatkowe wynagrodzenie za obsługę tego przyrządu; ponadto dozorca domu wolno pobierać za każdorazowe użycie windy przez ludzi obcych, niewchodzących w skład lokatorów tej realności, 10 gr przed zamknięciem bramy i 20 gr po zamknięciu bramy, płatne przez użytkowników windy.

W domach o dwóch lub więcej frontach otrzymuje dozorca domu za każdy następny front dodatkowe 15% wynagrodzenie od podstawowego.

- 6) Właściciel domu obowiązany jest sprawić z własnych funduszy przyrządy, sprzęty i naczynia, służące do czyszczenia i oświetlenia domu. Dozorca domu ma je szanować i utrzymywać w należytych stanie; w razie opuszczenia stanowiska zwrócić właścicielowi. O ile właściciel domu nie dostarcza przyborów do utrzymywania czystości, należy się dozorca domu na sprawienie tychże przyborów ryczałt miesięczny:

w domach parterowych:

ad a) — 50 gr,

ad b) — 1.00 zł,

ad c) — 1.50 zł;

w domach jednopiętrowych — 2.50 zł,

w domach dwupiętrowych — 3.50 zł,

w domach trzypiętrowych — 4.50 zł,

w domach czteropiętrowych — 5.00 zł.

- 7) O ile dozorca domu przerwie samowolnie wykonywanie czynności, wynikających z niniejszego orzeczenia, nie ma prawa za ten czas do wynagrodzenia.

Mieszkanie dozorca domu.

§ 10.

- 1) Dozorca domu należy się bezpłatne mieszkanie, na ten cel zgóry przeznaczone, w stanie zdatnym do użytku; do tego należą także zgóry przeznaczone na ten cel, przynależności.

- 2) Niezbędny remont, koszt materiałów i potrzebnej ewentualnie siły fachowej, ponosi właściciel domu.

- 3) Dozorca domu nie wolno bez uprzedniej pisemnej zgody właściciela domu trzymać w mieszkaniu służbowym inwentarza żywego, ani też przyjmować współmieszkańców.

Czas trwania i rozwiązania stosunku służbowego.

§ 11.

- 1) Rozwiązanie stosunku służbowego może nastąpić przez którąkolwiek stronę bez powodu za trzymiesięcznym wypowiedzeniem, najpóźniej z dniem ostatnim każdego kwartału.

- 2) Stosunek służbowy może być przez właściciela domu, jego zastępcę względnie zarządcę, bezzwłocznie rozwiązany z ważnych przyczyn, a w szczególności:

a) jeżeli dozorca domu lub mieszkający z nim członek rodziny lub domownik dopuścił się czynu karygodnego przeciwko życiu i zdrowiu, moralności lub majątkowi, który zdolny jest zachwiać zaufanie do niego jako dozorca;

b) jeżeli dozorca domu lub mieszkający z nim członkowie rodziny lub domownicy przez grube niedbalstwo wyrządzą szkodę domowi lub właścicielowi domu, lub mimo upomnień zaniedbują obowiązki, albo dom bez dozoru pozostawiają;

c) jeżeli dozorca domu lub mieszkający z nim członkowie rodziny, czy też domownicy nie stosują się do zarządzeń właściciela domu, jego zastępcy lub zarządcy, wydanych w celach utrzymania porządku domowego, niemniej jeżeli dozorca domu lub mieszkający z nim członkowie rodziny lub domownicy, pomimo upomnień porządek w domu zakłócają, bądź też wreszcie, gdy ze służbą domu na szkodę właściciela domu, jego zastępcy lub zarządcy się zmawiają;

d) jeżeli dozorca domu zachowuje się wobec właściciela domu, jego zastępcy lub zarządcy w sposób rażąco niewłaściwy. Narówni z zachowaniem się dozorca domu stoi zachowanie się mieszkających z nim członków rodziny i jego domowników, je-

żeli on temu postępowaniu — choć było mu to możliwem — zaradzić zaniedbał;

e) jeżeli dozorca domu w mieszkaniu swem toleruje schadzki nieobyczajne, jeżeli dozorca domu, członkowie jego rodziny lub domownicy oddają się nałogowi pijaństwa lub nieobyczajne prowadzą życie;

f) jeżeli dozorca domu przechowuje lub nie sprzeciwia się przechowywaniu w domu kradzionych rzeczy;

g) jeżeli bez zgody właściciela, jego zastępcy lub zarządcy domu, dozorca przyjmuje do swego mieszkania poza członkami ścisłej rodziny, osobę przy umowie niezgłoszoną, na dłużej aniżeli 3 dni;

h) jeżeli dozorca domu, członkowie jego rodziny lub domownicy, pomimo upomnień, nieostrożnie obchodzą się ze światłem lub ogniem;

i) jeżeli dozorca domu z własnej winy staje się do pracy niezdolnym, albo jeżeli niezawiniona niezdolność trwa dłużej niż 6 tygodni lub jeżeli przytrzymany zostanie w areszcie dłużej niż 14 dni.

3) Stosunek służbowy może być przez dozorcę domu bezzwłocznie rozwiązany z ważnych przyczyn, a w szczególności:

a) jeżeli bez widocznej szkody dla swego zdrowia nie może pełnić swych obowiązków;

b) jeżeli właściciel domu dopuszcza się czynnych zniewag lub obrazy czci względem niego lub członków jego rodziny;

c) jeżeli właściciel domu usiłuje nakłonić dozorcę domu lub członków jego rodziny do czynów nieobyczajnych lub przeciwnych prawu;

d) jeżeli właściciel domu zatrzymuje bez uzasadnionych przyczyn należną dozorcę domu zapłatę, ukróca go w posiadaniu oddanego mu mieszkania lub narusza inne istotne postanowienia umowy.

4) Co w poprzednim ustępie powiedziano o właścicielu domu, odnosi się do jego zastępcy lub zarządcy domu.

Wypowiedzenie stosunku służbowego.

§ 12.

1) Wypowiedzenie stosunku służbowego przez jedną ze stron, ma nastąpić przy dochowa-

niu ustalonego niniejszem orzeczeniem terminu wypowiedzenia każdorazem listem poleconym za recepisem zwrotnym strony jednej, wystosowanym do strony drugiej, przyczem recepis nadawczy tego listu stanowi dowód wypowiedzenia, a czasokres wypowiedzenia biegnie od dnia następnego od daty doręczenia odnośnego listu, stwierdzonej recepisem zwrotnym. Nieprzyjęcie tego poleconego listu przez stronę drugą, nie stoi na przeszkodzie skuteczności wypowiedzenia, przyczem czasokres wypowiedzenia liczy się od daty usiłowanego doręczenia tego listu, przez pocztę stwierdzonej.

2) Bezzwłoczne rozwiązanie stosunku służbowego z przyczyn, wyszczególnionych w umowie, może nastąpić również listem poleconym, wystosowanym przez stronę żądającą rozwiązania do strony drugiej, jak wyżej przy wypowiedzeniu.

3) Stronie przeciwnej przysługuje prawo w tym ostatnim wypadku wniesienia zarzutów do Komisji Rozjemczej, przewidzianej ustawą z 23 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 8 poz. 53.

§ 13.

Orzeczenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1-go października 1932 r. i obowiązuje na jeden rok, tj. do dnia 30 września 1933 r.

Stanisławów, dnia 23 stycznia 1933 r.

Z ramienia Ministerstwa Opieki Społecznej, jako przewodniczący:

(—) Inż. Emil W i t o s z y Ń s k i

Z ramienia Ministerstwa Sprawiedliwości:

(—) Klemens P i e k a r s k i

Z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

(—) Leon Z g o d a.

Poz. 37.

Ruch służbowy.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

P. Minister Spraw Wewnętrznych zamianował naczelnika rachuby VII st. s. Adama B u k o w s k i e g o księgowym w dotychczasowym VII stopniu służbowym;

przeniósł referendarza VIII st. s. Dra Józefa Kalatę z Urzędu Wojewódzkiego stanisławowskiego do starostwa powiatowego mławskiego z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego.

P. Wojewoda dopuścił prakt. adm. II kategorii XI st. s. Marjana Edwarda Smolkę do służby przygotowawczej na stanowisko urzędnika admin. I kat. i przeznaczył do służby w Urzędzie Wojewódzkim stanisławowskim;

przyjął do służby kpt. w stanie spoczynku Edwarda Goertza w charakterze kontraktowego urzędnika IX st. s. i przydzielił go do Urzędu Wojewódzkiego, emer. kpt. Józefa Sojkę w charakterze kontraktowego urzędnika X st. s. i przydzielił go do Starostwa powiatowego rohatyńskiego, emer. mjra Stanisława Papiza w charakterze kontraktowego urzędnika X st. s. i przydzielił go do Starostwa powiatowego żydaczowskiego, Kazimierza Gurwina w charakterze kontraktowego urzędnika XI st. s. i przydzielił go do Starostwa powiatowego tłumackiego, Kazimierza Golanek w charakterze kontraktowego urzędnika XI st. s. i przydzielił go do Starostwa powiatowego żydaczowskiego, Feliksa Jasińskiego w charakterze kontraktowego urzędnika XII st. s. i przydzielił go do Starostwa powiatowego stryjskiego, oraz Józefa Pielichowskiego w charakterze kontraktowego woźnego XVI st. s. i przydzielił go do Starostwa powiatowego tłumackiego;

zamianował adjunkta kancelaryjnego IX st. s. w Pow. Urzędzie Ziemskim w Stryju Jana Ostrowskiego adjunktem kancel. w Starostwie powiatowym stryjskiem w dotychczasowym IX st. s.;

przeniósł sekretarza IX st. s. Jana Botulińskiego ze Stanisławowa do Kołomyi i przeznaczył go do służby w Starostwie powiatowym kołomyjskiem, sekretarza IX st. s. Stanisława Gutę z Żydaczowa do Stanisławowa i przeznaczył do służby w Urzędzie Wojewódzkim i adjunkta admin. XI st. s. Stefanję Risplerównę z Tłumacza do Doliny i przeznaczył do służby w Starostwie powiatowym dołężyckim.

Etat Ministerstwa Komunikacji.

P. Minister Komunikacji przeniósł w stan spoczynku pozostające

go w stanie nieczynnym radcę budownictwa VI st. s. Inż. Józefa Pielasza.

P. Wojewoda unieważnił zarządzenie, którym inż. Ludwik Asler przyjęty został do służby państwowej w charakterze kontraktowego urzędnika VIII st. s.;

zwolnił ze służby pozostającego w stanie nieczynnym technika drogowego VIII st. s. Wiktora Janikowskiego.

Etat Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Przeniesieni: Stefanja Misiurowiczowa star. asystent ze Stanisławowa 1 do Stryja 1., Ewelina Gendzińska asystent w X st. s. ze Stryja 1 do Lwowa 1, Jan Urbanec prowiz. asystent w X st. s. ze Lwowa 1 do Stanisławowa 1, Grzegorz Ukrainetz asystent w XI st. s. z Zabłotowa do Kopyczyniec.

Przeniesieni na emeryturę: Jerzy Drohobyczer starszy kontroler z Kołomyi.

Etat Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

P. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przeniósł na własną prośbę z zachowaniem dotychczasowego charakteru stosunku służbowego i wynagrodzenia kontraktowego zarządcę Tartaku Inż. Jana Wolskiego z Zarządu Tartaku Państwowego w Worochcie do biura Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie na stanowisko referendarza.

P. Wojewoda zwolnił ze służby kontr. urzędnika VII st. s. Kazimierza Auffszlaga.

P. Dyrektor Lasów Państwowych we Lwowie przeniósł na własną prośbę z zachowaniem dotychczasowego charakteru stosunku służbowego i uposażenia starszego kancelistę w X st. s. Kazimierza Zielińskiego z Nadleśnictwa Nadwórna do Nadleśnictwa Wisłowa, z powierzeniem obowiązków sekretarza Nadleśnictwa;

zwolnił ze służby w Administracji Lasów Państwowych: kancelistę w XI st. s. Andrzeja Pietraszkiewicza z Nadleśnictwa Młodziatyn, starszego kancelistę w X st. s. Stanisława Zarzeckiego z Nadleśnictwa Kutry;

przeniósł w stan spoczynku z dniem 28 lutego 1933 r. starszego gajowego Dymitra Fedyczuka z Nadleśnictwa Kutty, gajowego Jana Ołeksyna z Nadleśnictwa Bolechów.

Etat Ministerstwa Skarbu.

Rada Ministrów przeniosła w stan nieczynny: radcę skarbowego w VI st. sł. w 1 Urzędzie Skarbowym w Stanisławowie Dr. Jakóba Bodeka z dniem 31 stycznia 1933 r.

P. Prezes Izby Skarbowej przeniósł: Rewidenta kontroli skarbowej w XI st. sł. Mieczysława Nowaka z Kontroli Skarbowej w Kołomyi do Brygady Lotnej Kontroli skarbowej przy Wydziale IV Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 23 stycznia 1933 r.; rewidenta kontroli skarbowej w XI

st. sł. Stefana Wiatrowskiego z Kontroli Skarbowej w Kosowie do Kontroli Skarbowej w Zaleszczykach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 21 stycznia 1933 r.; rewidenta kontroli skarbowej w XI st. sł. Juljana Kasiana z Kontroli Skarbowej w Roźniatowie do Kontroli Skarbowej w Stanisławowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 7 stycznia 1933 r.;

przeniósł w stan spoczynku: księgowego w VIII st. sł. w 2 Urzędzie Skarbowym w Stanisławowie Bazylego Sekretę z dniem 31 stycznia 1933 r.; księgowego w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Akc. i Mon. Państw. w Kołomyi Marcellego Łazarskiego z dniem 31 stycznia 1933 r.

Zmarli: rewident kontroli skarbowej w XI st. sł. w Kontroli Skarbowej w Kosowie Tadeusz Jelonek dnia 11 stycznia 1933 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

KOMUNIKAT.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że różni aferzyści zagraniczni w różnorodny sposób jak np. zapomocą inseratów w prasie, prospektów i ofert wysyłanych poszczególnym osobom, za pośrednictwem swych wędrownych agentów i t. p. proponują udzielenie długoterminowych pożyczek zagranicznych na dogodnych warunkach, pobierając zgóry nieraz znaczne kwoty na rzekome koszty administracyjne lub jako wadja określone procentowo według wysokości obiecywanej pożyczki. Ponadto niektórzy z nich będący zarazem agentami ubezpieczeniowymi wymuszają na starających się o pożyczki ubezpieczenie się na wysokie sumy w zagranicznych przedsiębiorstwach ubezpieczeniowych, od których otrzymują za to prowizję, a reflektantom na pożyczki wmawiają, że polisy asekuracyjne są jedną z koniecznych gwarancji zabezpieczających pożyczki.

Ponieważ w ostatnich czasach akcja ta, przeważnie w województwach zachodnich, znacznie się wzmogła, narażając wiele osób na poważne straty, gdyż pobrane przez rzekomych pośredników kwoty należy uważać za przepadłe, przeto wskutek zarządzenia Ministerstwa Spraw

Wewnętrznych z dnia 10 marca 1933 r. Nr. AA. 40/176 Urząd Wojewódzki przestrzega przed tego rodzaju nieznanymi pośrednikami, zwłaszcza zagranicznymi.

KOMUNIKATY

Syndykatu Emigracyjnego.

I.

O ruchu emigracyjnym w r. 1932.

W ciągu 1932 roku wyemigrowało przez Syndykat Emigracyjny ogółem 8.389 osób. Ruch wychodźczy do poszczególnych krajów za ten okres przedstawia się następująco:

do Stanów Zjedn. Am. P. — 1.557 osób, do Kanady — 1.217 osób, do Argentyny — 2.141 osób, do Brazylii — 1.014 osób, do Urugwaju — 481 osób, do Paragwaju — 50 osób, do Chile — 8 osób, do Kolumbji — 32 osób, do Wenezueli — 11 osób, do Peru — 1 osoba, do Hondurasu — 6 osób, do Kuby — 65 osób, do Meksyku — 86 osób, do Panamy — 7 osób, do Afryki — 11 osób, do Australji — 4 osób, do Palestyny — 3 osób, do Nowej Zelandji — 2 osoby; do krajów kontynentalnych: do Portugalji — 12 osób, do Francji i Belgji — 1.663 osób.

II.

O ruchu emigracyjnym w lutym 1933 r.

W ciągu miesiąca lutego br. wyjechały przez Syndykat Emigracyjny do Argentyny, Brazylii, Chile, Kanady, Stanów Zjedn. Am. Póln., Urugwaju, Francji i innych krajów transporty emigrantów w liczbie 538 osób.

Przedruk

z **Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego** Nr. 5 z dnia 1 marca 1933 r.

Wykaz włóczęgów i wyludżających wsparcia.

Następujące osoby włóczą się po kraju i wyludżają pod różnymi pozorami wsparcia na rachunek swych gmin przynależności względnie zamieszkania:

Władysław Grzywacz, syn Władysława i Anny, urodzony w r. 1904, zamieszkały w Zakopanem;

Stanisław Zajęc, z zawodu wyuczony szewc, syn Jana i Eleonory, urodzony w r. 1885 w Oświęcimiu, przynależny do Starych Stawów ad Oświęcim;

Józef Dubisz, urodzony w r. 1899 w Rzeszowie, syn Franciszka i Anny, z zawodu czeladnik piekarski;

Karol Nowak, urodzony 1910 r., syn Jana i Katarzyny, zamieszkały u rodziców w Boguminie w Czechosłowacji, a przynależny do gminy Zalas powiat Chrzanów;

Walenty Siemiek i Ludwik Kania przynależni do Okocimia powiatu brzeskiego;

Mieczysław Wojczak, urodzony 3 grudnia 1904 r. w Poznaniu;

Michał Maziarz, syn Jana i Marji, urodzony w r. 1906 w Zarzeczcu pow. Nisko;

Antoni Suszelnicki, syn Stefana i Karoliny, urodz. 12 grudnia 1888 r. w Muchawce powiatu czortkowskiego, religji grecko-kat. z zawodu rolnik;

Otton Szramka, syn Edmunda i Emilji, urodzony 1917 r., zamieszkały w Radomiu wojew. kieleckie;

Stanisław Polit, syn Piotra i Katarzyny, urodzony w r. 1908 ze wsi Pomorzany, gminy Rabsztyn, powiatu olkuskiego;

Maksymilian Bojanowicz, syn Adama i Marjanny, urodzony w r. 1909, wraz z żoną

Anielą, mieszkańcy gminy Białobrzegi pow. radomskiego;

Kasper Nagieć, urodzony w 1905 r., syn Wawrzyńca i Anny z Kielc pow. kieleckiego;

Marjan Sakra, urodzony 3 grudnia 1898 r., syn Ignacego i Anny, pochodzący z Kielc powiatu kieleckiego;

Anna Pajączek, córka Macieja i Weroniki, urodz. 1894 r. w Kamelonce gm. Sarnów powiatu kozienickiego;

Jan Wróbel, syn Walentego i Marjanny, urodz. 11 grudnia 1884 r. we wsi Sufczyce, gm. Oleśnica pow. stopnickiego;

Michał Ozdoba z Zawiercia powiat zawierciański;

Ignacy Macioł z Zawiercia, pow. zawierciański;

Konstancja Skrobisz, żona Bartłomieja, urodz. w dniu 8 listopada 1903 r. ze wsi Mnin, gm. Pjanów, pow. koneckiego;

Andrzej Czernek, syn Franciszka i Bronisławy, urodzony dnia 27 sierpnia 1895 r., stały mieszkaniec osady i gminy Kromołów, powiat zawierciański, wojew. kieleckie;

Józef Smolana, urodz. w r. 1908, syn Gustawa i Walerji i Bazyli Senyk, urodzony 1907 r., syn Pachomija i Natalji, urodzeni w Rakowie powiatu dolińskiego;

Dmytro Atamanuk, urodzony w 1909 r. w Stopczatowie, z zawodu młynarz;

Fryderyk Reuer, urodz. w roku 1894, w Jabłonce, syn ś. p. Antoniego i Elżbiety z zawodu kowal;

Teodor Stefanko, syn Michała i Hasi, urodzony w Siemiginowie pow. Stryj, dnia 23 lutego 1902 r. i tam przynależny;

Antoni Różański, urodzony 1905 r. w Bielińcu, syn Marcina i Zofji, poszukujący rzekomo pracy;

Ołeks Melnyk, syn Wasyla i Zofji, ur. w r. 1884 w Zarzeczcu pow. Nadwórna i tam przynależny;

Rudolf Antoni Oświęcimski poszukujący rzekomo pracy;

Aleksander Dręgacz lat 30 w Przeworsku, żonaty, z zawodu dozorca robót drog;

Oskar Schuerman, urodz. w r. 1902, syn Mojżesza i Rebeki, żonaty, z zawodu kupiec, poszukujący rzekomo pracy;

Jan S a w c z y n, syn Tymka i Kasi, urodz. w Tyszownicy pow. Stryj 19 stycznia 1912 r.

Petronela F e g o n a, urodzona 26 czerwca 1891 r. w Kałuszu, córka Onufrego i Barbary;

Wilhelm (Wolf) B o r i t z, urodz. w r. 1914 w Stanisławowie, syn Franciszka i Klary z zawodu pomocnik fryzjerski;

Stanisław M i k u l s k i, syn Jana i Zofji, urodzony we Lwowie 1867 r.;

Włodzimierz S a w i c k i, syn Bazylego i Rozalji, urodz. w r. 1903 w Stryju, zamieszkały w Dulibach pow. Stryj;

Karol M i e l n i k, syn Pawła i Cecylji, urodzony 25 czerwca 1903 r. w Bratkowcach pow. Stryj i tam zamieszkały;

Juda H e r s c h (Hirsch) P f e f f e r k o r n, lat 22, wolny, pełnomocnik handlowy;

Danyło P u s z k a r, urodzony w roku 1889 w Sławsku pow. stryjskiego, żonaty, nieślubny syn Marji Puszkary;

Feiga R o z e n o w a, córka Mowszy i Kazimierz K a r a s o w s k i, syn Bronisława — mieszkańcy m. Pruzany;

Nykoła G e n y k, syn Wasyla i Ołeny, urodzony w r. 1892 w Berezowie Wyżnym, powiat Kołomyja i tam przynależny;

Kazimierz W i l c z y Ń s k i, lat 23, bez zajęcia, poszukujący rzekomo pracy, wyłudza od gmin zapomogi na podróż na koszt gminy miasta Stanisławowa;

Alter Dawid B r a w e r, syn Herscha i Ryfki, lat 30, rodem z Rozdołu powiatu żydaczowskiego, od dwóch lat zamieszkały rzekomo w Borysławiu;

Józef K o s i o r o w s k i, syn Jana i Marji, urodzony we Lwowie w 1897 r. wraz z żoną swą Stefanją z domu Górna, córką Antoniego i Justyny urodzoną w 1902 r. w Letni pow. Drohobycz;

Wasył W a s y ł ó w urodzony w Lisowicach w r. 1889, syn Iwana i Pelagji z Wihaków;

Józef B e c h t l o f f, urodz. 1901 r., syn Filipa i Julji;

Gerson M i r o s z n i k, syn Szłoma i Feigi, urodzony w r. 1904 w Stanisławowie, rel. mojżeszowej, żonaty, piekarz;

Weronika S p ó l n i c k a córka Józefa i Petroneli, urodzona w r. 1905 w Szeszorach powiat Kosów, z zawodu służąca;

Antoni S a w a, syn Ignacego i Zofji, urodzony w Stanisławowie w roku 1891, z zawodu ceglarz;

Mikołaj K u c z u r a k, syn Jana i Heleny, urodzony w r. 1902, przynależny do gminy miasta Kosowa;

Mikołaj M o k ł o w i c z (Makłowicz), syn Jana i Anny, z zawodu b. młynarz;

Józefa Marja 2 im. B i l i Ń s k a, urodzona w roku 1903, córka Franciszki, z zawodu kucharka;

Jakób L e i b F a h r e r, urodzony w roku 1895 w Borszczowie, żonaty, z zawodu piekarz;

Bernard F e n d l e r, lat 30, syn Mechla i Rozy, z zawodu kelner, poszukujący rzekomo pracy;

Salomon P o p e l b a u m, urodzony w roku 1909 w Horożance, syn Abrahama i Ewy, z zawodu stolarz;

Wasył P a s i e c z n i a k syn Wasyla i Marji, lat 30, zarobnik z Winogradu pow. Tłumacz;

Piotr H r y n i u k syn Anny, urodz. w roku 1906, przynależny do gminy Lackie szlacheckie pow. Tłumacz;

Józef D r o c h o m i r e c k i syn Hrycia i Marji, urodzony w roku 1909 w Berezowie Wyżnym powiat Kołomyja i tam przynależny;

Onufry K u l syn Prokopa i Marji, urodzony w roku 1894 w Skopówce powiat Tłumacz i tam przynależny;

Paraska R y b a k wdowa po Michale, urodzona i przynależna do gminy Winograd pow. Tłumacz;

Hafja P a r a s z c z u k, córka Piotra i Anny, lat 35 licząca, urodzona i przynależna do gminy Winograd pow. Tłumacz;

Józef J o w i k syn Stefana, urodzony w r. 1887 w Skolem i żona tegoż Olga z Łopów, córka Szymona i Katarzyny, lat 36, urodz. w Szewni gmina Suchowole pow. Zamość.

Ewentualnie udzielone wymienionym osobom wsparcia nie będą zwracane przez interesowane gminy.

Unieważnienia dokumentów.

Unieważnia się zgubioną w lipcu 1932 r. legitymację urzędową Nr. 28/1930 wystawioną przez Radę szkolną Powiatową w Kosowie na

nazwisko Marji Jaworskiej, nauczycielki w Żabiem.

Unieważnia się skradzioną w miesiącu grudniu 1932 r. książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kałusz na nazwisko Petra Kuzia syna Wasyla z Perehińska.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Wadowice, wydaną na nazwisko Jana Heredy, zam. w Kałuszu przy ulicy Baniańskiej 1. 19.

Unieważnia się niniejszem zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kałusz na nazwisko Jurko Hawryłyszyn, ur. w r. 1901, syn Iwana i Dosi, zam. w Rypnem.

Unieważnia się niniejszem zgubioną książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Kołomyja II na nazwisko Wasyla Czornokozę, syna Dmytra i Jełeny, urodzonego w roku 1904 w Stecowej powiat Śniatyn i tamże zamieszkałego.

Unieważnia się zgubioną w r. 1932 książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Piotra Romańczuka syna Wasyla i Anny, urodz. 10 stycznia 1901 r. w Strzałkowie pow. Stryj i tamże zamieszkałego.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wraz z kartą mob. wydaną przez 7 p. strz. konnych w Poznaniu na nazwisko Dmytra Popowicza, syna Iwana, urodz. 22 października 1908 r., zamieszkałego w Zielonej pow. Nadwórna.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Kołomyja II na nazwisko Franciszka Tomaszewskiego syna Karola i Karoliny, urodz. 1902 roku w Kutach.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kałusz na nazwisko Hnata Hoszowskiego, syna Ołeksy i Paraski, urodz. w r. 1896 w Niniowie Dolnym powiat Dolina.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Stanisławów na nazwisko Stefana Wołoczija syna Tomasz, urodz. 20 marca 1905 r. w Kosmaczu pow. Bohorodczany, zamiesz. w Stanisławowie ul. Zosina Wola 1. 105.

Unieważnia się skradzioną na targu w Obertynie książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kołomyja I na nazwisko Iwana Maruszczačka urodz. w r. 1900 w Harasymowie pow. Horodenka i tam zamieszkałego.

Unieważnia się niniejszem zgubiony dowód tożsamości konia Serja B Nr. 572.955 zapisany w księdze koni niezdatnych gminy Mikuliczyn pow. Nadwórna na nazwisko Iwana Buradczuka s. Jakowa, zamieszkałego w Mikuliczynie.

Unieważnia się dowód tożsamości konia Serja B Nr. 574.241, wydany w Kołomyi na nazwisko Lejzara Feuermana, dorożkarza Nr. 30 zamieszkałego w Kołomyi przy ulicy Górnej 20.

Unieważnia się niniejszem zgubiony dowód tożsamości konia Serja B. Nr. 561.440 zapisany w ewidencji koni „N“ gminy Piadyki pow. Kołomyja na nazwisko Józefa Zamulińskiego zamieszkałego w Piadykach.

Niniejszem unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja B. Nr. 654.675 wydany przez Rejonowego Inspektora koni w Kołomyi na nazwisko Wasyla Maksymiuła ze Skopówki pow. Tlumacz.

**Adres Redakcji i Administracji: Wydział Ogólny Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie
Telefon Nr. 172.**

Cena prenumeraty rocznie 18 zł. — kwartalnie 4 zł. 50 gr. — Cena egzempl. pojedynczego 1 zł. 45 gr.

Oplata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 40 groszy, za całą szpaltę 30 złotych, za stronę 60 złotych. Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39.672.

